

Ojców Kościoła, żyjącego na przełomie IV i V w. n.e.:

"Było to wtedy, gdy w Rzymie jako asesor towarzyszył /Alipiusz⁶⁴/ przewodniczącemu komisji funduszków prowincji italskich⁶⁵. Miał tam pewną sprawę wpływowego senatora, wobec którego wielu było spętanych różnymi długami wdzięczności, a wielu po prostu trzęsło się ze strachu. Zwykłym sobie sposobem domagał się dla siebie czegoś, co było prawnie zabronione. Sprzeciwił się Alipiusz. Zaproponowano mu łapówkę. Ze wzgardą ją odrzucił. Zabrzmiały pogrożki. Nic sobie z nich Alipiusz nie robił. Wszyscy podziwiali jego nieugięty charakter. ... Jedyną pokusą, przed którą Alipiusz musiał się z wysiłkiem bronić, a wynikającą z jego zamiłowania do literatury, było dawanie do przepisywania książek po specjalnych cenach przysługujących tylko celom urzędowym⁶⁶. Posłuchawszy jednak głosu uczciwości, wyrzekł się tego, wyżej ceniąc zasady, które takiej praktyki zabraniały, niż swoje stosunki, które mu ją umożliwiały"⁶⁷.

48. Fragment streszczenia "Historikoi logoi" Olimpiodora z Teb, historyka greckiego z V w. n.e., przekazany w "Bibliotheke" bizantyjskiego pisarza z IX w. n.e. Focjusza:

"W Atenach uczeni podjęli badania nad problemem sklejaniania książek. Zastanawiali się nad jakością stosowanego kleju. Problem rozwiązał przyjaciel historyka /tzn. Olimpiodora/, Filta-cjusz, świetny znawca zagadnień związanych z książkami. Zyskał tym sławę wśród mieszkańców Aten, którzy wystawili mu posąg"⁶⁸.

49. Fragment "Etymologiae" Izydora z Sewilli, pisarza z VII w. n.e., będący wyciągiem ze starszego źródła:

"... opowieści pisze się nie tylko na papirusie i pergaminie, ale także na skórze słonia i odpowiednio spreparowanych liściach ślazu i palmy"⁶⁹.

PRZYPISY

¹ Augustin. De civ. Dei VII 34 /cyt.wg: św. Augustyn: O Państwie Bożym, tł. W. Kornatowski. Warszawa 1977 T.1 s.369/. Zob. również Liv. XL 29; Plut., Numa 22; Val. Max. I 1,12; Plin., NH XIII 13, 84nn.